

ODROŚL (2) *sb f*

Oba o jasne.

sg [N odrośl.] ♦ *A odrośl (1).* ♦ *pl [G odrośli.]* ♦ *A odrośle (1).*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Pęd, gałązka (2) :

[W porównaniu: Iákoż co innego iest człowiek iuż zgrzybiáły/ Iedno włáfnie iáko pień zgniły y íprochniáły/ Z ktorego żadna odrośl/ nigdy nie wychodzi/ Lecż tylko prochná dofyć/ á robakow rodzi. ProtKonterfet B3 (Linde).]

Zwrot: »puścić odrośl« (2): ta ijtá fuchá láfka w ie⁸⁰ ręku pułciwífy odrofle zakwitła OpecŻyw 5; Od zápachu wodnego [drzewo] odmłodzi fię/ y puści odrofl [faciet ramum] iáko łzczep. BudBib Iob 14/9; [iż korzenie drzewá ftárego iuż bywa zápiekle y twárde [...]/ przeto nie pułzcza z siebie odrošli Cresc 1571 64 (Linde)].

Synonimy: gałązka, gałąź, latorośl, pręt, rozga.

Cf [ODROŚLKA]

MP, RS